

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ СПОРТА И ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

ДИПЛОМСКИ РАД

КАНДИДАТ:

Богдан Шујица

МЕНТОР:

ред.проф. др Зоран Тирковић

Београд, 2016.

Универзитет у Београду
Факултет спорта и физичког васпитања

**НАСТАНАК И РАЗВОЈ ЦУДО КЛУБА
„ПРОЛЕТЕР“**

Кандидат:

Богдан Шујица

Датум : _____

Оцена: _____

Ментор:

ред. проф. др Зоран Ћирковић

Чланови комисије:

ред. проф. др Срећко Јовановић

ред. проф. др Горан Касум

Београд, 2016.

Садржај

1. УВОД.....	4
2. Методологија истраживања.....	8
3. Настанак цудоа у Србији.....	9
4. Зрењанин као град спорта.....	11
4.1. Тако је почело.....	11
4.2. Борилачки спортови.....	12
4.2. Оснивање цудо клуба „Пролетер”.....	13
4.3. Период од 1967. до 1987. године.....	17
4.4. Период од 1987. до 2007.године.....	20
5. Закључак.....	25
5. Литература	26
6. Прилог	27-33

1.УВОД

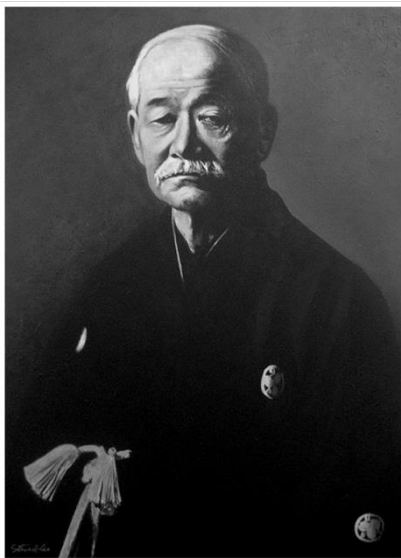
Писати историју Џудо клуба „Пролетер из Зрењанина“ хронолошки по данима, именима, годинама, тренинзима мечевима, успесима и неуспесима тражило би године и године студиозног рада. Џудо је у Зрењанину постао навика и потреба и кроз многе године потврдила своју племенитост. Многа су имена везана за џудо у Зрењанину, учитељи, тренери, друштвени и јавни радници у руководством клуба и многи верни посетиоци свих џудо турнира. Од када је основан Џудо клуб „Пролетер“, нижу се презимена џудиста. Као дугогодишњи члан Џудо клуба „Пролетер“, тренирао сам са многим џудистима и под руководством различитих тренера, променио неколико управа, па себи дајем за право да пишем о џудоу клубу и о његовом настанку.

Џудо је основан 1882. године у малом будистичком храму Еисхоји у Јапану. Џигоро Кано је у својој младости изучавао разне школе јиу-џитсуа, првенствено Тенсхин схино руу и Кито руу јиу џитсу. Јигоро Кано био је ситне конституције па је схватио да само изузетним познавањем техника и принципа може да победи јаче и веће противнике. Тенсхин схино руу школа била је позната по техникама полуга и захвата те удараца, док је Кито руу јиу џитсу школа била позната по техникама бацања. Вежбајући Кито руу џиу џитсу Кано је достигао врло висок ниво и лидер школе Хацхиносуке Фукуда доделио му је титулу Менкуо каидена, наследника школе. На једном тренингу признао је Кану да од сада Кано почиње учити њега. Џигоро Кано био је визионар и осетио је да су борилачке вештине на заласку популарности понајвише због лошег приступа на тренинзима па је тако дошао на идеју да направи трансформацију и промени циљ који је тада био првенствено повређивање и убијање противника у један пуно племенитији аспект који борилачке вештине имају. Тако је створио Кодокан јудо, школу која је у свом почетку окупила 9 ученика који су у малом будистичком храму почели да вежбају јудо на 12 татами струњача. У почетку су сви оспоравали вредност џудоа јер се вежбање изодило са мањим бројем опасних техника, но дилема је решена у мечу организованом од стране полиције која је била заинтересована за увођење једног система за обуку полицајаца. Меч је одржан у 15 борби између представника неколико школа џиу-џитсуа и Кодокан џуда. Тринаест борби добили су борци Кодокана, а два су меча проглашена нерешеним. Од тада џудо се уводи у све институције, војску, полицију, школе и универзитете.

Разлог ефикасности џудоа првенствено је у увођењу рандорија (слободног напада и обране) који је постао место где се сва научена техника покушава извести у условима најближим слободној борби. Тако је у рандорију читав низ техника доживео своју позитивну еволуцију. На здравим темељима које је поставио, Кано је успео да изгради вештину која се непрекидно развија и која се никада није поделила на стилове, јер правила и принципи су јасни и све што може да се примени лако се уклопило у јудо (пуно је техника настало касније, а неке су уведене и из сродних стилова рвања и самба).

Кано је био врло утицајна особа, био је и министар спорта, те је својим интернационалним карактером успео да прошири јудо по целом свету. Слао је мисионаре јудоа, своје ученике, у свет. Такође врло је позитивно утицао на очување традиционалних борилачких вештина јер је позивао и сарађивао са многим мајсторима којима је давао места у Кодокану како би подучавали своју вештину. Такође битно истаћи да је успео да у идеји јуда премости поделу Јапана на традиционални и модерни, тако што је обновио школу Буттокукаи (школа за изучавање ратничких путева) и у њој поставио своје најбоље ученике. Буттокукаи је опстао до данас иако је након другог светског рата спаљен јер је био школа коју су сви јапански официри и подофицири морали проћи па су је американци сматрали извором јапанског империјализма. Данас је Буттокукаи школа у којој по традиционалним идејама раде мајстори аикидоа, јудоа, карате-доа, кенда и традиционалних самурајских вештина. Једном годишње одржава се и турнир "црвени и бели" којим се "одмеравају снаге" источног и западног Јапана.

Џудо је постао олимпијски спорт 1964. године на олимпијским играма у Токију. У апсолутној категорији, на општу трагедију јапанаца, победу је однео Антон Геесинк из Холандије. Олимпијске игре у Токију 1964. финале у апсолутној категорији: Геесинк (НЕД) - Каминага (ЈПН), није случајно изабран Токио, престоница земље колевке џудо спорта, а такмичење је одржавано у част оснивача џудоа - Јигоро Кано-а. Борбе су одржаване у новоизграђеној Хали "Ниппон Будокан" и садржавале су три тежинске (лака до 68 кг, средња до 80 и тешка, преко 80 кг), као и апсолутну (отворену) категорију.

Слика 1. Цигоро Кано, творац јудо спорта

Професор Цигоро Кано 1860.- 1938.год. (слика 1.) је са 18 година почео да се бави борилачким вештинама. Но брзо је схватио да му је напредак отежан чињеницом да је физички био јако слаб и крхко грађен. Наиме, већина ЈиуЈитсу стилова је уз технику захтевала и много снаге. 1882. године, након што је стекао мајсторску титулу у неколико врста ЈиуЈитсуа одлучио је развити борилачку вештину која би омогућавала слабијим особама да победе много јаче противнике. Са својих 9 ученика основао је Кодокан институт и развијао оно из чега ће настати Јудо (На јапанском језику Нежни пут). Јудо је постао изузетно популаран већ 1886. када је полиција града Токиа организовала турнир "Јудо Вс ЈиуЈитсу". Укупно се одржало 15 мечева, а јудо екипа је убедљиво победила. Јудо је убрзо постао део Јапанског школског образовања, а почео се ширити по целом свету.

Јудо је ушао у програм Олимпијских игара на Играма у Токију 1964. године, и то само за мушкарце. За жене је јудо уведен тек на Играма у Барселони 1992. године

Опрема

Џудоке (џудисти) тренирају у специјалној врсти кимона која се зове Џудоги (Ги на јапанском значи - одећа). Џудоги се веже посебним дебелим појасем који одговара јудокином рангу. Џудо меч се одржава на меканој подлози (Татами - струњача), величине у просеку 16*16 метара. Два метра са сваке стране чине "сигурну зону", ограничену црвеном линијом. У мечу се може победити:

- Бацањем
- У партеру (гушењем, полугом и захватом држања-дуже од 20 сек.)
- На бодове

Пре него што је Џигоро Кано створио Џудо, учитељи су ученицима издавали дипломе и свитке текста који су сведочили о њиховом напретку. Кано је започео модерни систем када је 1883. двојици својих старијих ученика (Схиру Саигоу и Тсунејиру Томити) доделио статус сходан. Но чак ни тада није било разлике у изгледу између њих двојице и осталих ученика, јер тада Кано још није био измислио Јудоги па су ученици тренирали у традиционалним кимонима. 1907. Кано је представио Јудоги какав познајемо и данас те су се почели употребљавати појасеви, за почетак само бели и црни. Појасеви друге боје су дошли у употребу тек кад се јудо почео практиковати изван Јапана. Миконосуке Кањаисхи је почео подучавати јудо у Паризу и увидео је да ученици-западњаци брже напредују када имају разне боје појасева као визуелни доказ свога знања.

2. МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА

Пут којим ћемо извршити неко истраживање је методологије. Потиче од грчке речи:

ΜΕΤΗΟΔΟΣ-начин

ΛΟΓΟΣ-наука

Што значи наука о начину

„Методологија се најчешће дефинише као теорија о истраживању. Она проучава и систематизује путеве, методе и поступке истраживања, како би се могао добити одговор на битна питања . Она се бави организацијом и процесом истраживања.“(др.Малацко,Ј. 2000г.,стр19. Припрема и одбрана дипломског рада)

3. НАСТАНАК ЦУДОА У СРБИЈИ

Џудо у Југославији има дубоке корене. Прве писане податке налазимо у књизи Миленка Арсенијевића „Витешке игре и спортови“ (Београд 1911. године) и у „Џиу џица систем физичког васпитања у Јапанаца“ (Београд 1914 година). У Шапцу, од 1919. До 1922 године у оквиру Спортског друштва „Орао“ радила је рвачка и џиу џица секција коју је основао тадашњи гимназијалац Маринко Ђорђевић, што несумњиво представља први покушај организованог рада. То су међутим били појединачни заљубљеници у борилачке вештине. Озбиљнији рад се одвијао само у оквиру војске и полиције.

Прави процват, џудо доживљава после Другог светског рата. Био је то почетак скроман, једва приметан али пун љубави, надахнућа и воље.

„Све је почело једним ситним огласом у новинама преко студенског боксерског клуба. Извесни Хуго Росханз, Немац, али Сплићанин по деди, позвао је на тренинг нама до тада непознате вештине, џиу-џицу, у сали у Харамбашићевој“ -присећа се дридесет година касније Мирослав Кржета, легенда џудоа који је тада заволео овај спорт и остао у њему. Окупило се тада на тренинг, 5. маја 1951. године у Загребу, петнаестак момака. Тренирало се на обичним гимнастичким струњачама, а уместо кимона добро су послужиле блузе са радних акција. Августа 1953. Године одржан је у Цељу први у Југославији курс за џудисте, под руководством аустријских тренера Јозефа Еберхубера и Јулијуса Флека. Полазници су били из Хрватске, Србије и Босне и Херцеговине. По повратку у своје средине курсисти оснивају џудо клубове чиме почиње бржи развој овог спорта. Децембра 1955. године Загреб је био домаћин Првог првенства Југославије. Од тада се првенства одржавају сваке године. Југословенски џудо 1956. Године добија џудиста са звањем мајстора. То је Иво Реја, који 1. дан добија од аустријанца Франца Нимира. Прве медаље Југославија осваја већ 1959. године у Бечу на европском првенству и то једну сребрну (Младен Мастела) и једну бронзану (Дмитар Шијан). Уз помоћ њих двојице као и Боровоја Цвејића и Стојана Стојаковића, Југославија постиже значајне резултате на међународној сцени и стиче одређени реноме.

Наредни период обележавају Славко Обадов, Радомир Ковачевић и Горан Жувела, који освајањем медаља на највећим такмичењима (Олимпијске игре, Светско и Европско првенство) настављају традицију добрих резултата југословенске репрезентације.

У Новом Саду 1986. године одржава се екипно првенство Европе на коме наша репрезентација након једанаест година осваја треће место. Исте године се одржава и појединачно првенство у Београду, али вероватно највећи успех представља организација Светског првенства за мушкарце и жене 1989. године у Београду. На том првенству Југославија добија првог и јединог Светског првака, Драгомира Бечановића у категорији до 65 кг.

На жалост године које следе не доносе ништа добро нашем чуду, земља се распада, уводе се санкције и нашим такмичарима бива онемогућен готово сваки наступ на међународним такмичењима. Све то пропратила је смена генерација чиме чудо запада у кризу. Ипак, средином деведесетих улагањем појединаца и државе, уз „Рекорд“ јачају „Милиционар“ и „Партизан“ који окупљају најквалитетније такмичаре, а Београд постао центар чудо збивања.

Захваљујући резултатима Дана Пантића (трећи на првенству Европе 1997. године), Маре Ковачевић (трећа на првенству Европе 2001. године и првенства Света 2003. године) и Милоша Мијалковића (други на првенству Европе 2007), Србија је повратила стари углед у свету чудоа.

4. ЗРЕЊАНИН КАО ГРАД СПОРТА

4.1. ТАКО ЈЕ ПОЧЕЛО

Тешко је утврдити када је почела спортска активност у овом граду, када је игра прерасла у спорт, када је момачко надметање у снази и вештини прерасло у такмичење. Сигурно је само да развојем градског живота, постепено расла и потреба за физичком културом. Први писани траг у старим хроникама помиње се половином 19. Века, великобечкеречки стрелци учествовали на такмичењу у Белој Цркви 1858. Године. Уз стрељаштво које је вероватно најстарија организована спортска грана у граду на Бегеју, вежбањем пошколама, у то давно време, омладина је видно испољавала интересовања и за друге спортове као што су гимнастика, клизање, тенис, пливање, фудбал, мачевање, бициклизам..

Прве године новог века протекле су у знаку оснивања нових клубова и почетак рада већег броја спортских грана, што је речит доказ да је активност на пољу физичке културе, већ у то време била на завидној висини. Рвачи су ступил на сцену 1919. Године. Соколско друштво основано је Великом Бечкереку 1912. године, његови чланови бавили су се гимнастиком, атлетиком и лопташким спортовима, али и културно-просветним радом.

Стони тенис почео је да се игра у Великом Бечкереку 1926. године, док су боксерском вештином бавили момци окупљени у Витезу, клубу који је основан 1927. Године. У лето 1927. године основан је Мотоциклически клуб „Будућност“, Соколско друштво је изградило прво кошаркашко игралиште у дворишту свог дома 1939. године. Одбојка је почела да се игра такође при Соколском друштву, после Првог светског рат. Фудбал је имао највише присталица у Великом Бечкереку.

Други светски рат, који се попут вихора проширио на ове просторе, зауставио је сваку званичну спортску активност. Спортски живот је утихнуо, али само на кратко. Већ прве ратне године 1941. Године, на плажи Бранкован, стецишту омладине и свестраних спортиста, поред купања и сунчања преко читавог лета играли су се мали фудбал, одбојка, нека врста тениса, бацала кугла, дизали тегови, превртало на вратилу, а нису мировали ни пливачи и ватерполисти. Речју, биле су то мале, свакодневне бранкованске олимпијске игре, оаза мира и спортских радости усред ратног пакла.

Наклоност и таленат младих, као и напори који су улагани, допринели су да спорт, као значајна грана друштвене делатности, доживи пуну афирмацију у Зрењанину. Зрењанин често називају и „Градом спортова“ јер на лествици врхунских достигнућа, заузима високо место испред многих већих градова у Републици. О зрењанинским спортистима и њиховим подвизима, поготово оних из периода од 1957. До 1988. године говори се и дан – данас са посебним дивљењем и поштовањем.. Било је то, нема сумње златно доба.

4.2. БОРИЛАЧКИ СПОРТОВИ

Крај Другог светског рата био је знак за окупљање рвача грчко римским стилем, а већ 1946. Године Гомбар Јанош је на првенству Југославије у Сарајеву освојио титулу првака државе у категорији преко 97 килограма. После реорганизације која је имала за циљ да обједини квалитет у свим спортовима, којима се бавила зрењанинска омладина, 1947. Године, рвачи су приступили новооснованом Синдикалном спортском друштву Пролетер. Од тада, па до данас зрењанинском струњачом продефиловала је читава плејада мајстора овог спорта, који су допринели да рвање постане један од најтрофејнијих колектива у граду. Кристијан Фрис, Горан Фијат, Ђорђе Миолски, најбоља су гаранција да ће рвачи и наредних година наставити богату традицију, што потврђује и златна медаља Давора Штефанека са првенства света 2015. године

Прве боксерске мечеве Петровграђанин су видели 1945. Године. Боксери су често мењали клубове тек када су се окупили у Железничарском спортском друштву Банат почео је успон бокса у Зрењанину. Најуспешнији међу њима су били Звонимир Вујин, Стеван Чизмић, Ердеш Шандор, Светомир Мојић, Живица Шарић, Милан Пиперски и други.

Међу представницима борилачких спортова посебно место заузима Карате клуб. Прва дама карате спорта, Снежана Перић, остаће упамћена по резултатима на домаћој и међународној сцени. Поред Снежане Перић, посебно су се истакле Сара Пековић, Златана Анкић, Љиљана Ерић и многе друге каратистице. Истакнути представник мушког састава, шампион и државни и државни репрезентативац, Милош Живковић се такође налази при врху каратеа у нашој земљи, као и млада, али изузетно успешна Сања Цвркота.

Крајем шездесетих и седамдесетих година прошлог века оснивају се клубови источњачких борилачких вештина, чији чланови бележе значајне резултате. Поред каратиста, највише успеха имају кик боксери, а за њима не заостају много ни остали поклоници ових вештина, као што су џудо, теквондо, аикидо и самбо. Посебну пажњу привлаче резултати Слободана Попова који је 2004. године био првак света у савате боксу. Вредни пажње су и успеси Николе Саватовића (џудо), Катарине Алексић (џудо-самбо), Мериме Касумовић (џудо-самбо), Биљане Тапавички (џудо-самбо), Драгане Тапавички (џудо-самбо), Аните Сакал (џудо-самбо), Јована Нишкановића (џудо-самбо) и Душана Сарића (џудо-самбо).

4.3.ОСНИВАЊЕ ЦУДО КЛУБА „ПРОЛЕТЕР“

Омладински цудо клуб „Пролетер“ из Зрењанина, основан је 1966. године. Међутим, почетак цудоа у Зрењанину датира од октобра 1963.године и везује се за оме Живе Деспотова. Он је усмерио и обучио такмичаре који су се усавршавали за тренере клуба. Цудо је почео да се развија као секција школе „25.мај“,окупила око стотину младића постала најмасовнија секција у школи.

Слика 2. Бранко П. Марковић –Чича 25. мај 1973. год.

Слика 3. Прослава 25. маја 1973. год.

Слика 4. Презентација џудоа у хали „Медисон“ 1978 год.

У јесен 1963.године у Зрењанин долази Жива Деспотов,као капетан Сарајевске војне школе. Као стручњак ја чудо ,уз помоћ тадашњег директора школе „25.мај“ Енглер Лајоша, рад у секцији подиже се на један виши ниво. Велики аматерски спортиста и директор школе постаје први председник чудо секције,која наилази на велико интересовање младих и убрзо прераста у масовни спорт који се региструје 1966.год. као Омладински чудо клуб „Пролетер“ Зрењанин.

Џудо спорт је у Зрењанину још недовољно позната борилачка вештина, па је због тога у то време често долазило до неспоразума и неразумевање у вези са коришћењем спортских сала, па се клуб често селио из једне просторије у другу. Из школе „25.мај“ клуб прелази у салу Више педагошке школе, а одатле у Основну школу “Владимир Назор“, затим „Ђура Јакшић“, Школски центар „Никола Тесла“, Од 1971. Године просторије се налазе у Д.Т.В. „Партизан“.

Током свог рада клуб се суочавао са бројним проблемима. Тешки тренуци за џудисте јављају се одмах на почетку 1969.године. Тада клуб остаје без икаквих финансијских средстава и читав рад и све што је стварано протекле три године било је доведено у питање. Прва екипа џудиста, у саставу тадашњих југословенских шампиона Гуљаша, Добриловића, Петровића и Драгића, доведена је у ситуацију да одустане од учествовања у Првој савезној лиги. Тада долази до прекида рада клуба.

Нови председник клуба Стева Меселџија (начелник војног одсека) са новим тренером Бошком Вукојевић, успевају да клуб подигну поново до завидног нивоа и створе нову генерацију џудиста . Нова прва екипа успешно крчи пут до савезне лиге, тако да у саставу Нешић, Ђукић, Гардиновачки, Зеремски, Чордаш и Вулешевић клуб 1974. Године добија нову шансу за савезни ранг такмичења. Ситуација се понавља као и 1969. године, клуб остаје без средстава за рад и чудо клуб „Пролетер „ пропушта друго пласирану екипу из Руме у виши ранг такмичења.

Поновна критична ситуација доводи у питање рад и постојање клуба . Долази до измене председништва и тренера клуба. Тренерски рад у клубу преузимају такмичари Прве екипе. Нови председник клуба , Бранко Марковић,дугогодишњи спортски радник,успева да се избори за боље дане џудоа у граду.

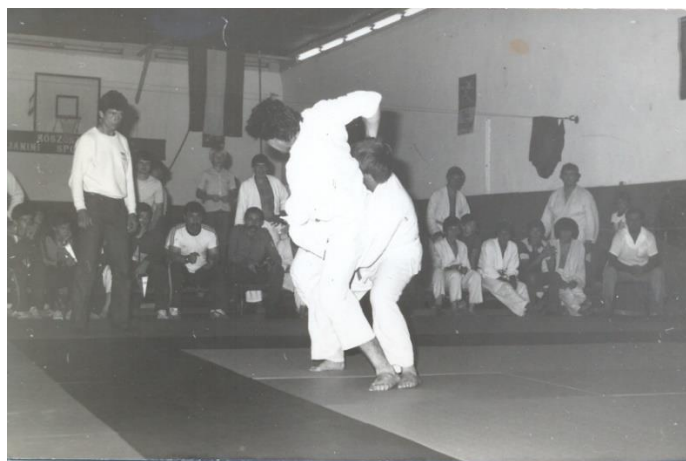
Од оснивања џудо секције 1963. године до данас, кроз клуб је прошло преко 2000 чланова. Омладински џудо клуб „Пролетер“ основан је пре педесет година као друштвено спортска организација за џудо и сродне вештине са задатком да пропагира,помаже, покреће и спроводи систематско физичко васпитање грађана кроз своју основну делатност. На тај начин клуб доприноси јачању и унапређивању њиховог здравља, радне способности. Своју активност клуб испољава и ван оквира клубског рада, јер у складу са потребама тадашње социјалистичке заједнице, његова делатност се појављује као интегрални део општенородне одбране и друштвене самозаштите, на оспособљавању радних људи и грађана за одбрану и

заштиту своје личне и имовинске сигурности ,слободног друштвеног развоја, развијању братства и јединства ,другарства , спортског духа и вапитању омладине у духу тадашњег социјалистичког патриотизма и савремене самоуправне праксе.

Џудо клуб „Пролетер“ је била масовна организација која је окупила чланство из свих узрасних и националних структура.

Слика 5. Павле Зеремски и Милош Паланачки

Слика 6. тренинг џудоа у сали „Партизан“ 1978 год.

Поред такмичарских и спортских активности у клубу се активно одвија и образовни, васпитни и педагошки рад. Клуб сарађује са свим образовним институцијама и поклања пуну пажњу васпитању , образовању и професионалном оспособљавању и усавршавању својих чланова.

5. ПЕРИОД ОД 1967-1987. ГОДИНЕ

Од оснивања Омладинског Џудо клуба „Пролетер“ активни чланови од најмлађег до најстаријег узраста учествују на домаћим и међународним првенствима и остварују значајне спортске резултате.

Школа ране специјализације Омладинског Џудо клуба „Пролетер“ развијала је и унапређивала свој рад. Чланови појединих група младих узрасних категорија, пионири и пионирке били су основа за будући квалитет где се од првих дана поштовао принцип да се из велике масовности мора произићи и квалитет. У прво време рада клуба по систему Џудо Савеза Југославије нису била предвиђена Такмичења пионире и пионирке на зонском, покрајинском, републичком и савезном нивоу. Прва такмичења за пионире била су трофејна, пригодна, пред одржавање већих званичних такмичења.

Одмах по оснивању клуба истакла се једна изузетна група пионира која се афирмише не само у Зрењанину и покрајни, већ широм земље наступајући и пропагирајући џудо. У тој групи били су: Јанош Гуљаш, Момчило Драгић, Обрад Добриловић и Стевица Петровић. Касније се јављају пионири изразитог квалитета који остварују прве званичне резултате на званичним пионирским такмичењима, али и настављају континуирани развој преко омладинских категорија до резултата у сениорској конкуренцији. Ту групу представљају: Миле Драгић, Боривој Дорословачки, Љубиша Ђорђевић, Жива Онђош, Перица Поповић, Снежана Кнежевић, Минира Исуфи, Наташа Тошић. Сви су били прваци СФРЈ или покрајне.

Најуспешнија група пионира у историји клуба израсла је у периоду од 1983-1988. Године. На званичним савезним првенствима тадашње Југославије у конкуренцији пионира и пионирки остварили су врло значајне резултате. Прваци СФРЈ били су: Катарина Алексић, Данијела Алексић, Маја Кукућ, Драгана Станојев и Саша Божић. Најуспешнија пионирка на тадашњим првенствима била је Катарина Алексић са два наслова.

Значајни резултати на такмичењима остварени су у конкуренцији сениора, сениорки, јуниора, јуниорки, нада у мушкој и женској конкуренцији, пионира и пионирки.

Поред својих програмских активности, клуб је посветио, колико је то било у могућности, велику пажњу организовању великих спортских манифестација од ширег значаја, као што су међународна, савезна и покрајнска такмичења.

Џудо клуб „Пролетер“ био је технички организатор појединачног првенстава Југославије за старије пионире 1978. године, када је добио и највише признање од Џудо савеза Југославије. Клуб је организовао и велики број међународних манифестација у сардњи са пријатељским градом из Мађарске, Бекешчабом, као и велики број покрајнских такмичења од најмлађих узрасних група до сениора.

За залагање и рад у организовању активности клуба ,тадашњи председник клуба Бранко Марковић, награђен је највишим признањем СОФК-е Војводине наградом „Јован Микић Спартак“.

Клуб је као друштвено спортска организација од првог дана доносио своја нормативна акта, на основу којих је сачињавао свој план и програм стручног рада. Поред конференције чланства клуба, Председништва, добро функционише и рад стручне комисије клуба, као највишег саветодавног органа Председништва клуба. Стручну комисију сачињавају тренери, спортски лекари, активни чланови и родитељи које именују Председништво клуба Имајући у виду организованост клуба, план и програм стручног рада, циљеве и задатке, клуб велику пажњу посвећује стручном и васпитно педагошком раду. Стручни и педагошки рад одвија се кроз редовну тренажну активност у клубу, кроз специфичну тренажну активност у оквиру припреме за такмичење у земљи и покрајни, кроз програме летње и зимске школе тренинга, као и кроз друге вантренажне активности, а које су од посебног значаја за васпитно педагошки рад целокупног чланства Поред четири тренера(Павле Зеремки, Чедомир Гардиновачки, Живојин Нешић и Светозар Јовић) тренажним и васпитно педагошким радом баве се такмичари старијег узраста. Велики допринос за унапређење стручног рада дали су и судије чији је рад од ширег интереса за цудо. Посебно са радом у судијској организацији истичу Чедомир Гардиновачки и Живојин Нешић савезне судије, Бранислав Грмуша и Небојша Тегелтија републичке судије. Стручно педагошки рад у клубу праћен је од органа клуба као и од шире друштвене заједнице.

Марковић П. Бранко именован, 1980. године је за председника Цудо Савеза Војводине, као и за члана председништа Цудо Савеза Југославије

Клуб добија Златну плакету, 1978. године од Цудо Савеза Југославије за одличну организацију првог првенства Југославије за пионире и пионирке које се одржало у Зрењанину. Такође, исте те године нашем председнику уручују Спартакову награду покрајински секретаријат за спорт у Новом Саду.

Први турнир за жене под називом „8. март“ где у току два такмичарска дана буде присутно више од 800 такмичарки у конкуренцији пионирки, нада, јуниорки и сениорки, организован је 1982.године. Овај турнир после прераста у међународни турнир који се одржава у мушкој и женској конкуренцији. Клуб већ 34 године у низу организује овај турнир и исти важи за најквалитетније такмичење у регионе.

Слика 7. Екипа „Пролетер“ - а 1985 год.

6. ПЕРИОД ОД 1987-2016 .ГОДИНЕ

Од 1987. године па све до 2002. године мењали су се разни политички и спортски радници на место председника клуба и то: Јуришић Богдан, Станојев Миливој, Захаријаш Витомир, Косо Пал, Петровић Драган и Ђорђевић Драган. На предлог шефа стручног штаба Павла Зеремског, 2002. године први пут у историји клуба за председника именује се такмичар Богдан Шујица (репрезентативац Југославије), иначе успешан као привредник. За време његовог мандата све до краја 2012. године клуб постиже врхунске резултате у свим узрастним категоријама и што је најважније обезбеђује клубу један татами 14 x 14 м2 за тренажни и такмичарски рад.

Паланачки Милош, 2000. године постаје члан Управног одбора Цудо Савеза Војводине и после истека мандата именују га за председника Надзорног одбора. Шујицу Богдана, 2008. године именују за потпредседника Управног одбора Цудо Савеза Војводине, као и за члана Управног одбора Цудо савеза Србије. Клуб се региструје као удружење грађана у АПР-у, 2012. године и после тога долази до промена у клубу. За новог председника клуба (заступника) именује се Јањић Ненад, спортски радник и успешан привредник. Управни одбор клуба чине бивши такмичари прве екипе: Богдан Шујица, Пилиповић Владимир, Марковић Бојан, Аћић Милорад.

Напоменули би, велики ентузијазам и тридестогодишњи спортски рад Милоша Паланачког који је допринео опстанку нашег клуба све до данашњих дана, као и афирмацију наших такмичара који су остали да наследе рад и успехе свог тренера Паје. За време свог рада у клубу Милош Паланачки је обезбедио 2 борилишта (татамија) која се користе за школски спорт и секције клуба. Што се тиче тренера који су допринели педагошко-васпитном раду и социјализацији такмичара истакли би рад Павла Зеремског – Паје, који је именован 1981. године за шефа стручног штаба. Највећи успеси клуба почињу од 1981. године кад се отварају нове секције по школама: „Петар Петровић Његош“, „Владимир Назор“, „Ђура Јакшић“, „Серво Михаљ“, Доситеј Обрадовић“, „Жарко Зрењанин“, „Јован Јовановић Змај“ итд. С обзиром да је главно седиште клуба било у Д.Т.В. „Партизан“ (Дом борилачких спортова), клуб доводи највећи квалитет такмичара из школских секција и од тада клуб почиње да остварује врхунске резултате на првенствима Војводине, Србије и Југославије. 1992. године клуб улази у највиши ранг такмичења Прву савезну Јудо лигу (Прва Јудо лига Србије) где остаје и до данашњих дана. Исте те године Павле Зеремски постаје савезни тренер женске репрезентације Југославије и постаје први професионални тренер клуба, до данашњих дана. Захваљујући традицији и усавршавању тренерских кадрова на нивоу клуба и савеза клуб је поред шефа стручног штаба Паје ишколовао и тренере који су радили по секцијама са разним узрастним категоријама: Нешић Живојин, Гардиновачки Чедомир, Јовић Светозар, Грмуша Бранислав, Јањић Ненад, Цуцић Светислав, Митровић Драган, Кочмаров Золтан, Тапавички Биљана, Касумовић Мерима,

Дулијан Александар. Можемо да се похвалимо да из нашег клуба имамо још једног врхунског тренера Џудо Савеза. 2002. године Богдана Шујицу именују за савезног селектора мушке јуниорске репрезентације Југославије, као и 2012 године за директора репрезентације Србије за све узрасне категорије. Од 2009. године појављују се млади амбициозни тренери, Саватовић Никола, Кохајм Томислав и Цвејић Бојан, који постају први хонорарни тренери, подељени по узрасним категоријама такмичара и такмичарки. Током година ОЈК “Пролетер” је редовно слао своје такмичаре и тренере на организоване припреме Јудо Савеза. Упоредо из свог такмичарског погона слали смо старије такмичаре на усавршавање за судијски кадар. Судије из клуба су: Нешић Живојин, Гардиновачки Чедомир, Ђукић Зоран, Тегелтија Небојша, Зеремски Павле, Јањић Ненад, Шујица Богдан, Алексић Катарина, Кохајм Александар, Саватовић Никола, Сабо Роберт, Тапавички Биљана итд. Сви су они судили на покрајинским и савезним такмичењима, као и на разним међународним турнирима. Поред свих ових историјских успеха и добре организације клуба да из својих редова ишколује све ове кадрове, клуб је успео да има свог представника, Зеремски Павла, у такмичарској комисији Јудо Савеза. Успешан рад у такмичарској комисији Јудо Савеза, Зеремски Павла као водитеља листа на званичним првенствима Војводине и Републике датира од 1978. године па све до данашњих дана.

У клубу има велики број такмичара и такмичарки од пионира до сениора, који воле овај спорт и промовишу га по својим школама. Клуб и дан данас са својим Управним одбором ради на организацији презентација џудоа по основним и средњим школама.

Слика 8. Пионирска екипа „Пролетер“- а 2004 год.

Слика 9. Стручни штаб и прва екипа „Пролетер“ - а 2004 год.

Збор добрих организационих способности, као и постигнутих резултата, на састанку Балканске џудо асоцијације, који је одржан 12.07.2014. године у Требињу, донета је одлука на наш клуб, а самим тим и град Зрењанин 2015. године буде домаћин првенства Балкана за јуниоре и јуниорке.

У Зрењанину је од 20. до 21. 06. 2015. године одржано Балканско првенство за јуниоре и јуниорке. Учествовало је 200 такмичара из осам земаља.

Слика 10. Балканско првенство у џудоу 2015.

Слика 11. Балканско првенство у џудоу 2015.

Слика 12. Анита Сакал – 3. место

Слика 11. Душан Сарић 3. место, са председником клуба Јањић Ненадом

7. ЗАКЉУЧАК

На основу података са којима смо располагали као и мишљења и ставова компететних личности из цудоа, можемо констатовати да је :

- Град Зрењанин са популацијом од преко 100000 становника разноврсно спортско подручје. Са његовом урбанизацијом после рата и оживљавање спортског живота Зрењанин је примао и нове појаве, што чини и данас. Његова обавеза остаје и данас да нове појаве у области спорта на одређен начин прихвати, организује , а свакако и усмери
- Током времена цудо спорт у Зрењаниу почео је да излази из границе града
- Орјентација Цудо клуба „Пролетер“ данас је потреба да се цудо интегрише и у школе, секције...
- Потрбно проширивање стручног кадра као и рад на његовом усавршавању

8. ЛИТЕРАТУРА

1. Атанасију, В.: „Историја спорта Зрењанина“, Народни музеј Зрењанин, Зрењанин 2006 Војводић, Д: „Зрењанин град спорта“, Спортски савез града Зрењанина, Зрењанин, 1998.
2. Војводић, Д: „Зрењанин град спорта“, Спортски савез града Зрењанина, Зрењанин, 1998.
3. Недељковић, С.: „Џудо у Југославији“, Народна библиотека Србије, Београд, 2007.
4. Ћирковић, З.: „Теорија борења“, Народна библиотека Србије, Београд, 2006.
5. Штампани годишњи извештаји, књига евиденција чланства и листе присутности, као и активни џудисти и такмичари и руководиоци Џудо клуба „Пролетер“

9. ПРИЛОГ

Прилог о оствареним резултатима наших такмичара на државним и међународним првенствима

МЕЂУНАРОДНИ РЕЗУЛТАТИ КЛУБА ОД ПРВОГ ДО ДЕВЕТОГ МЕСТА

Р. Б.	Презиме и име	Датум	Место одржавања	Кг	Резултат
1.	Гуљаш Јанош	1971.	Европско првенство јуниори - Напуљ	60	II место
2.	Шујица Богдан	21.- 22.03.1992.	Светски куп сениори - Варшава	86	III место
3.	Нишкановић Јован	27.- 30.04.2012.	Европски куп јуниори-Лињано	73	III место
4.	Алексић Катарина	1995.	Европско првенство сениори - Бирмингем	48	IX место
5.	Нишкановић Јован	13.- 19.09.2011.	Европско првенство јуниори-Белгија	73	IX место
6.	Сакал Анита	04.- 07.04.2014.	Европски куп јуниори-Солун	48	V место
7.	Сакал Анита	26.- 28.04.2014.	Европски куп јуниори-Лињано	48	V место
8.	Сакал Анита	19.- 21.09.2014.	Европско првенство јуниори-Букурешт	48	IX место
БАЛКАНСКЕ МЕДАЉЕ					
1.	Дулијан Александар	24.09.2011.	Сениори-Беоцин	60	III место
2.	Нишкановић Јован	09.- 10.07.2011.	Јуниори-Солун	73	I место
3.	Сарић Душан	05.- 09.06.2014.	Јуниори-Турска	73	III место
4.	Сакал Анита	09.- 10.07.2011.	Јуниори-Солун	48	III место
5.	Сакал Анита	05.- 09.06.2014.	Јуниори-Турска	48	III место
6.	Шујица Богдан	11.- 13.03.1990.	Јуниори-Измир	86	III место
7.	Саватовић Никола	27.- 30.06.1996.	Јуниори-Сомбор	86	III место
8.	Дулијан Александар	27.- 29.08.2004.	Јуниори-Бор	60	III место
9.	Сакал Анита	17.- 20.05.2013.	Кадети-Охрид	48	III место

10.	Сарић Душан	12.- 15.06.2014.	Кадети-Солун	73	III место
11.	Мицкоски Ђорђе	18.- 20.09.1999.	Пионири-Београд	50	I место
12.	Тапавички Драгана	18.- 20.09.1999.	Пионири-Београд	40	I место
13.	Сакал Анита	02.- 04.07.2010.	Пионири-Херцег Нови	48	I место
14.	Сарић Душан	02.- 03.07.2011.	Пионири-Кавадарци	60	III место
15.	Драгић Милана	02.- 03.07.2011.	Пионири-Кавадарци	48	III место

ОСВАЈАЧИ ДРЖАВНИХ МЕДАЉА ЗА СЕНИОРЕ И СЕНИОРКЕ

Р. б.	Презиме и име	Датум	Место одржавања	Кг	Резултат
1.	Кнежевић Снежана	27.- 28.02.1982.	Нови Сад	72	I место
2.	Алексић Катарина	10.- 11.06.1995.	Кула	48	I место
3.	Бојиновић Иван	08.03.2003.	Кањижа	66	I место
4.	Бојиновић Иван	10.04.2004.	Београд	66	II место
5.	Шујица Богдан	17.03.1992.	Београд	Aps.	II место
6.	Шујица Богдан	15.- 16.05.1993.	Бор	Aps.	II место
7.	Шујица Богдан	12.06.1994.	Београд	95	II место
8.	Дулијан Александар	20.03.2011.	Београд	60	II место
9.	Сакал Анита	20.03.2011.	Београд	48	II место
10.	Кнежевић Снежана	14.- 15.02.1981.	Осијек	66	III место
11.	Кнежевић Снежана	12.- 13.02.1983.	Нови Сад	72	III место
12.	Исуфи Минира	12.- 13.02.1983.	Нови Сад	+72	III место
13.	Алекси Катарина	17.05.1992.	Београд	48	III место
14.	Шујица Богдан	17.05.1992.	Београд	95	III место
15.	Шујица Богдан	15.- 16.05.1993.	Бор	95	III место
16.	Алексић Катарина	12.06.1994.	Београд	48	III место
17.	Шујица Богдан	10.- 11.06.1995.	Кула	95	III место
18.	Шујица Богдан	09.06.1996.	Врбас	95	III место
19.	Алексић Дамир	13.09.1997.	Београд	60	III место

20.	Шујица Богдан	13.09.1997.	Београд	95	III место
21.	Шујица Богдан	17.06.1998.	Београд	+100	III место
22.	Кочмарош Золтан	17.04.2001.	Београд	66	III место
23.	Сабо Роберт	14.04.2002.	Сремска Каменица	66	III место
24.	Мицкоски Ђорђе	14.04.2002.	Сремска каменица	66	III место
25.	Мицкоски Ђорђе	08.03.2003.	Кањижа	66	III место
26.	Мицкоски Ђорђе	10.04.2004.	Београд	66	III место
27.	Сабо Роберт	23.04.2005.	Нови Сад	66	III место
28.	Мицкоски Ђорђе	23.04.2005.	Нови Сад	66	III место
29.	Тапавички Биљана	23.04.2005.	Нови Сад	48	III место
30.	Дулијан Александар	10.03.2007.	Врбас	60	III место
31.	Дулијан Александар	16.02.2010.	Ниш	60	III место
32.	Сакал Анита	17.03.2012.	Ниш	48	III место

ОСВАЈАЧИ ДРЖАВНИХ МЕДАЉА ЗА МЛАЂЕ СЕНИОРЕ И СЕНИОРКЕ

Р. б.	Презиме и име	Датум	Место одржавања	Кг	Резултат
1.	Нишкановић Јован	04.10.2014.	Кањижа	73	II место
2.	Падејски Милош	07.03.2004.	Сремска Каменица	+100	III место
3.	Дулијан Александар	30.09.2006.	Ниш	60	III место
4.	Сакал Анита	30.09.2012.	Зрењанин	48	III место
5.	Сакал Анита	05.10.2013.	Вршац	52	III место
6.	Нишкановић Јован	05.10.2013.	Вршац	73	III место
7.	Сакал Анита	04.10.2014.	Кањижа	48	III место

ОСВАЈАЧИ ДРЖАВНИХ МЕДАЉА ЗА ЈУНИОРЕ И ЈУНИОРКЕ

Р. б.	Презиме и име	Датум	Место одржавања	Кг	Резултат
1.	Гуљаш Јанош	1971.	СФРЈ	60	I место
2.	Шујица Богдан	03.11.1990.	СФРЈ	86	I место
3.	Шујица Богдан	03.11.1991.	СФРЈ	86	I место
4.	Алексић Катарина	31.10.1992.	Београд	48	I место
5.	Андрић Миленко	26.10.1996.	Београд	95	I место
6.	Алексић Дамир	18.10.1997.	Бор	60	I место
7.	Саватовић Никола	18.10.1997.	Бор	86	I место
8.	Алексић Дамир	18.10.1998.	Београд	66	I место
9.	Саватовић Никола	18.10.1998.	Београд	90	I место
10.	Дулијан Александар	12.04.2004.	Бор	60	I место

11.	Нишкановић Јован	21.05.2011.	Ниш	73	I место
12.	Сакал Анита	21.05.2011.	Ниш	48	I место
13.	Нишкановић Јован	03.05.2013.	Ниш	73	I место
14.	Добриловић Обрад	1972.	СФРЈ	68	II место
15.	Алексић Катарина	03.11.1991.	СФРЈ	48	II место
16.	Марковић Бојан	16.10.1994.	Београд	65	II место
17.	Алексић Данијела	03.09.1995.	Београд	48	II место
18.	Јошсановић Анђелија	03.09.1995.	Београд	+72	II место
19.	Падејски Милош	08.06.2002.	Кањижа	+100	II место
20.	Тапавички Драгана	18.10.2003.	Кањижа	48	II место
21.	Кривокапић Нина	21.05.2011.	Ниш	44	II место
22.	Сакал Анита	13.04.2013.	Ниш	48	II место
23.	Сарић Душан	01.03.2014.	Ниш	73	II место
24.	Сакал Анита	01.03.2014.	Ниш	48	II место
25.	Драгић Момчило	1972.	СФРЈ	93	III место
26.	Шујица Богдан	21.10.1989.	СФРЈ	86	III место
27.	Алексић Катарина	29.10.1993.	Београд	48	III место
28.	Фанка Живко	29.10.1993.	Београд	+95	III место
29.	Попетру Ненад	16.10.1994.	Београд	60	III место
30.	Екреш Драгана	16.10.1994.	Београд	72	III место
31.	Јошсановић Анђелија	16.10.1994.	Београд	+72	III место
32.	Алексић Дамир	30.09.1995.	Београд	60	III место
33.	Саватовић Никола	30.09.1995.	Београд	86	III место
34.	Алексић Дамир	26.10.1996.	Београд	60	III место
35.	Путић Владимир	26.10.1996.	Београд	60	III место
36.	Марковић Бојан	26.10.1996.	Београд	71	III место
37.	Саватовић Никола	26.10.1996.	Београд	86	III место
38.	Тепшић Дејан	18.10.1997.	Бор	65	III место
39.	Кочмарош Золтан	18.10.1997.	Бор	60	III место
40.	Кочмарош Золтан	18.10.1998.	Београд	60	III место
41.	Тапавички Биљана	03.07.1999.	Београд	52	III место
42.	Касумовић Мерима	03.07.1999.	Београд	57	III место
43.	Граовац Оливера	03.07.1999.	Београд	+78	III место
44.	Тапавички Биљана	26.05.2001.	Београд	52	III место
45.	Вакаров Кристина	17.04.2010.	Ниш	63	III место
46.	Зеремски Никола	21.05.2011.	Ниш	60	III место
47.	Сакал Анита	21.05.2011.	Ниш	66	III место
48.	Сакал Анита	13.05.2012.	Ниш	48	III место
48.	Шипош Данијел	01.03.2014.	Ниш	55	III место
50.	Радовић Филип	01.03.2014.	Ниш	90	III место

ОСВАЈАЧИ ДРЖАВНИХ МЕДАЉА ЗА НАДЕ И КАДЕТЕ У МУШКОЈ И ЖЕНСКОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ

Р. б.	Презиме и име	Датум	Место одржавања	Кг	Резултат
1.	Божих Саша	1987.	Требиње	50	I место
2.	Алексић Катарина	1988.	Требиње	48	I место
3.	Тапаи Хајналка	1988.	Требиње	-	I место
4.	Кукић Маја	1988.	Требиње	-	I место
5.	Алексић Катарина	1989.	Требиње	-	I место
6.	Алексић Катарина	1990.	СФРЈ	-	I место
7.	Алексић Катарина	1991.	СФРЈ	-	I место
8.	Алексић Катарина	22.03.1992.	СФРЈ	-	I место
9.	Бербаков Марко	14.05.1995.	Београд	50	I место
10.	Саватовић Никола	07.04.1996.	Београд	85	I место
11.	Мицкоски Ђорђе	03.07.1999.	Београд	50	I место
12.	Кривокапић Нина	20.02.2010.	Рума	40	I место
13.	Кривокапић Нина	12.02.2011.	Ниш	40	I место
14.	Сакал Анита	13.02.2013.	Ниш	48	I место
15.	Алексић Дамир	1988.	Требиње	-	II место
16.	Кукић Слађана	1988.	Требиње	-	II место
17.	Станков Ивана	26.05.1991.	СФРЈ	-	II место
18.	Марковић Бојан	26.05.1991.	СФРЈ	-	II место
19.	Алексић Данијела	26.05.1991.	СФРЈ	-	II место
20.	Фанка Живко	26.05.1991.	СФРЈ	-	II место
21.	Шујица Стојанка	26.05.1991.	СФРЈ	-	II место
22.	Омаљев Марија	22.03.1992.	СФРЈ	-	II место
23.	Попетру Ненад	22.03.1992.	СФРЈ	-	II место
24.	Алексић Дамир	24.04.1994.	Београд	55	II место
25.	Бера Едвин	24.04.1994.	Београд	71	II место
26.	Саватовић Никола	24.04.1994.	Београд	78	II место
27.	Касумовић Мерима	14.05.1995.	Београд	44	II место
28.	Путић Владимир	14.05.1996.	Београд	60	II место
29.	Келемен Арнолд	03.07.1999.	Београд	50	II место
30.	Вукобрат Александар	03.07.1999.	Београд	+90	II место
31.	Тапавички Драгана	22.04.2000.	Београд	44	II место
32.	Тапавички Драгана	16.06.2001.	Брус	44	II место
33.	Вакаров Кристина	12.05.2007.	Ниш	63	II место
34.	Сакал Анита	12.02.2011.	Ниш	48	II место
35.	Сарић Душан	25.02.2012.	Ниш	66	II место
36.	Сарић Душан	15.02.2014.	Ниш	73	II место

37.	Шујица Слободанка	1988.	Требиње	-	III место
38.	Алексић Данијела	1988.	Требиње	-	III место
39.	Шарац Слађана	1988.	Требиње	-	III место
40.	Тапаи Хајналка	1989.	Требиње	-	III место
41.	Шарац Слађана	1989.	Требиње	-	III место
42.	Омаљев Марија	1991.	СФРЈ	-	III место
43.	Алексић Данијела	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
44.	Марковић Горан	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
45.	Попов Драгана	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
46.	Митровић Драган	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
47.	Митровић Драган	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
48.	Алексић Дамир	22.03.1992.	СФРЈ	-	III место
49.	Дамјанов Катарина	28.03.1993.	Београд	36	III место
50.	Станојев Драгана	28.03.1993.	Београд	40	III место
51.	МАРковић Бојан	24.04.1994.	Београд	60	III место
52.	Кохајм Александар	24.04.1994.	Београд	65	III место
53.	Дамјанов Катарина	24.04.1994.	Београд	40	III место
54.	Рајков Слађана	14.05.1995.	Београд	40	III место
55.	Дамјанов Катарина	14.05.1995.	Београд	48	III место
56.	Рајков Данијела	14.05.1995.	Београд	52	III место
57.	Алексић Дамир	14.05.1995.	Београд	55	III место
58.	Кохајм Александар	14.05.1995.	Београд	71	III место
59.	Саватовић Никола	14.05.1995.	Београд	85	III место
60.	Бера Едвин	14.05.1995.	Београд	71	III место
61.	Кочмарош Золтан	07.04.1996.	Београд	60	III место
62.	Бербаков Марко	07.04.1996.	Београд	55	III место
63.	Касумовић Мерима	07.04.1996.	Београд	48	III место
64.	Кочмарош Золтан	05.04.1997.	Београд	60	III место
65.	Кохајм Немања	05.04.1997.	Београд	71	III место
66.	Касумовић Мерима	05.04.1997.	Београд	52	III место
67.	Тапавички Биљана	05.04.1997.	Београд	48	III место
68.	Касумовић Мерима	05.04.1998.	Београд	52	III место
69.	Јованчевић Марко	05.04.1998.	Београд	90	III место
70.	Пиперски Иван	05.04.1998.	Београд	60	III место
71.	Ђурић Горан	03.07.1999.	Београд	55	III место
72.	Јованчевић Марко	03.07.1999.	Београд	90	III место
73.	Падејски Милош	03.07.1999.	Београд	81	III место
74.	Дулијан Александар	22.04.2000.	Београд	50	III место
75.	Афрић Деже	22.04.2000.	Београд	73	III место
76.	Падејски Милош	22.04.2000.	Београд	81	III место
77.	Дулијан Александар	16.06.2001.	Брус	55	III место
78.	Вакаров Кристина	22.03.2008.	Врбас	63	III место

79.	РАДновић Филип	12.02.2011.	Ниш	90	III место
80.	Сакал Анита	25.02.2012.	Ниш	48	III место
81.	Драгић Милана	25.02.2012.	Ниш	52	III место
82.	Сарић Душан	23.02.2013.	Ниш	73	III место

Клуб се такмичи у Првој Цудо лиги Србије од 1992. године све до данашњих дана и највеће резултате које је постигао су:

- Друго место у Првој Цудо лиги Србије – Младеновац 2007.
- Друго место у Првој Цудо лиги Србије – Зрењанин 2014.
- Треће место у Првој Цудо лиги Србије – Нови Сад 2008.
- Треће место у Првој Цудо лиги Србије – Београд 2013.
- Пето место у Првој савезној Цудо лиги Србије – Зрењанин 2004.
- Пето место у Првој савезној Цудо лиги Србије – Београ 2005.
- Пето место у Првој Цудо лиги Србије – Рума 2010.
- Пето место у Првој Цудо лиги Србије – Кикинда 2011.